

Valget skulde kunne hidkalde dels Medlemmer, som paa visse Omraader var i Besiddelse af særlig Sagkundskab, dels Medlemmer, som man af politiske Grunde ønskede ind i Tinget. Men dette var ikke det afgørende, i alt Fald var det ikke det afgørende for det konservative Folkeparti. Det afgørende var, at man sikrede en vis Forbindelse, en vis Kontinuitet, at man skabte en vis Overgang mellem det gamle Landsting og det nye, derved at det afgaaende Landstings Medlemmer fik Indflydelse paa det nye Landstings Sammensætning. Det forbauser os og gør os ondt, at Partiet Venstre her vil begaa et Brud paa den Overenskomst af 1915, som alle Partier var enige om.

Til disse korte Bemærkninger skal jeg indskrænke mig. Jeg skal ikke forlænge denne Diskussion. Om nogle Dage vil Lovforslaget antagelig være i Landstinget, der sikkert vil vedtage det i en Skikkelse, der er forskellig fra den Skikkelse, det høje Folketing giver det. Saa vil Lovforslaget formentlig have i et Fællesudvalg, og om Resultatet af dette Fællesudvalgs Forhandlinger skal jeg ikke profetere; men man behøver ikke at have Spaadomsgave for at vide, at saaledes som Forslaget foreligger fra den høje Regerings Haand, kan det ikke gennemføres. Vi skal meget snart have en Grundlovsændring, men denne Grundlovsændring bør efter vor Mening ikke mere end højst paakrævet forhale de Nyvalg til Rigsdagen, som Oppositionspartierne atter og atter har krævet, som Regeringen efter den højtærede Statsministers Udtalelser ikke vil modsætte sig, og som utvivlsomt det store Flertal af Vælgere anser for uomgængelig nødvendige.

Borghjerg: Som det fremgaar af Betænkningen, har det Parti, jeg tilhører, haft videregaaende Krav til den nye Grundlov end dem, der opfyldes gennem det Forslag, der er stillet fra Regeringens Side; vi har ogsaa i Udvalget formuleret saadanne Krav, og ærede Medlemmer kan finde denne Formulering i et af Bilagene. Der udtaltes fra flere Sider, baade fra det radikale Venstres Medlemmer i Udvalget og fra Regeringen, Sympati for adskillige af disse vore Forslag, men man henstillede dog til os ikke at føre dem frem her i Salen, idet man mente, det vilde være rigtigst, om saa mange som muligt samlede deres Kræfter om at gennemføre det, som i den nærværende politiske Situation er det nødvendige, og vi har imødekommet

denne Henstilling og fører derfor ikke vore særlige Ønsker frem til Afstemning ved denne Behandling. Vi anbefaler at stemme for Regeringsforslaget med de Ændringsforslag, som den ærede Ordfører for de Radikale har begrundet.

Imidlertid ønsker jeg ved denne Lejlighed at gøre nogle Bemærkninger til Venstres og det konservative Folkepartis Standpunkt. Dette kom ikke saa stærkt frem igennem de ærede Ordføreres Udtalelser her, men man finder det mere udførligt begrundet i Betænkningen.

Det konservative Folkepartis Ordfører (Johan Knudsen) vil jeg gerne spørge, hvordan det er ham muligt at begrunde den Stilling, han og hans Parti indtager til Valget af de 18 landstingsvalgte. Han bebrejder det Parti, som han ellers i høj Grad — i ethvert Tilfælde i det ydre, tilsyneladende, i hele Agitationen — staar inderligt sammen med, Partiet Venstre, et Brud paa Overenskomsten i 1915. Den højtærede Statsminister har allerede ved Sagens første Behandling gjort nærmere Rede for, at der ikke foreligger en Overenskomst i den Forstand, at den skal være gældende til evige Tider. Jeg omtalte dette allerede ved første Behandling, men fik ikke noget Svar; jeg gentager derfor mit Spørgsmaal her og vil nu gerne have et Svar derpaa. Det forekommer mig, at det er ganske umuligt for det ærede Medlem og hans Parti at fastholde det Standpunkt, at de 18 nu efter den Grundlovsændring, som Genforeningen nødvendigvis medfører, skal vælges af det afgaaende Landsting, thi det vil øjensynlig være at stille vore hjemvendende sønderjyske Landsmænd ugunstigere end det gamle Danmarks Statsborgere. Hvis de 18 landstingsvalgte skal vælges af det afgaaende Landsting, bliver det kun det gamle Kongeriges Statsborgeres Repræsentanter der, som faar nogen Indflydelse paa, hvem der bliver valgt, medens Sønderjyderne vil blive politiske Mindremaalsmænd, der ingen Indflydelse faar paa Valget af disse 18 landstingsvalgte, men kun faar Indflydelse paa de øvrige Landstingsmedlemmers Valg. Det forekommer mig at være et ganske umuligt, et ganske uholdbart Standpunkt, og det maa unægtelig undre en Del, naar man ser den overvældende Interesse, som det ærede Medlem, hans Parti og hans Partis Presse ellers synes at lægge for Dagen overfor vore nye Landsmænd, Sønderjyderne. Hvordan vil det ærede Medlem forsvare og begrunde denne Holdning? Det forekommer mig, at han øjensynlig